

24.09.2012

mun. Chișinău

Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
 Instanța compusă din:
 Președintele ședinței,
 Judecător
 Grefier

Gh.V. Birnaz
 E. Iasibaș

Examinînd în ședință judiciară publică cauza civilă intentată la cererea reclamantului Centrul de informații Genderdoc-M reprezentat de avocatul Doina Ioana Străisteanu către Anatol Plugaru, înaintată în baza Legii nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare și artaret. 14, 15, 16 alin.2, 6, 7, 8 CC RM

A C O N S T A T A T :

Reprezentantul reclamantului a înregistrat la 25.10.2011 cu nr. 22076, cererea ce chemare în judecată către Anatol Plugaru, înaintînd ca cerințe:

1. Admiterea acțiunii,
2. Asigurarea acțiunii în temeiul art. 22 alin (3) lit. a) al Legii nr. 64 prin emiterea unei încheieri de a obliga pîrîtul să se abțină de la repetarea și rîspîndirea declarațiilor despre homosexualitate care fac obiect al acestei acțiuni pînă la adoptarea unei hotărîri definitive și revocabile pe fondul cauzei,
3. Recunoașterea următoarelor declarații a pîrîtului despre homosexualitate, ca fiind discurs de ură și incitare la discriminare a persoanelor cu orientare homosexuală:
 - *"Astfel egalînd un om de orientare normală cu altul cu diferite abateri psihopatologice cum ar fi zoofilia, necrofilia, și așa mai departe, nemaivorbind de pedofili și alții. Oamenii, folosindu-se de situația în care se află țara ne spurcă copiii și ființa";*
 - *"Așa cum bunăoară, vîd că s-au mai răcorit pederăștii, homosexualii noștri. Ei stau să defileze în centrul capitalei, Piața Marelui Adunări Naționale. De la asta pînă la dezgolirea trupurilor lor obosite de mai multe chinuri sodomite, pînă la sexul, coitus public, nu e decît jumătate de pas";*
 - *"Uite, ei vor cu toată insistența, să ne bage egalitate indiferent de orientarea sexuală. Și atunci, cînd le spui, cum poate să fie egal un om normal, care vrea familie, barbat, femeie după cum a așezat Dumnezeu lucrurile, să fie egal cu un pedofil de exemplu. Păi pentru pedofilie este rîspundere, și ce dacă este rîspundere? Cînd spui, indiferent de orientare, voi îi faceți pe toți egali. Ce sunteți nebuni?"*
4. Obligarea pîrîtului să aducă scuze publice reclamantului și comunității LGBT (lesbiene, gay, bisexuali și transgender) pentru discursul de ură și incitarea la discriminare a persoanelor cu orientare homosexuală, precum și pentru rîspîndirea informațiilor false,
5. Încasarea în beneficiul reclamantului a cîte 60.000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru ofensa adusă de pîrît prin discursul de ură și incitare la discriminare,
6. Încasarea de la pîrît a cheltuielilor de judecată în sumă de 200 lei taxă de stat și onorariul pentru serviciile juridice a avocatei în sumă de 6.000 lei, achitată de reclamant.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat următoarele:

Organizația Neguvernamentală Centrul de Informații "GENDERDOC-M" a aflat despre conferința de presă susținută de pîrît la 15 septembrie 2011 intitulată „Cerințe și recomandări antistatale și antinaționale ai unor experți din Uniunea Europeană și ONU”. În cadrul acestei conferințe de presă pîrîtul a declarat: ... „În ultimul timp din răspunderi, așa numiții parteneri ai noștri din afara granițelor ne impun să implementăm și să introducem în lege noțiuni de egalare în drepturi, egalitatea cetățenilor indiferent de mai multe criterii, dar în primul rînd de orientarea sexuală. *Astfel egalînd un om de orientare normală cu altul cu diferite abateri psihopatologice cum ar fi zoofilia,*

necrofilia, și așa mai departe, nemaivorbind de pedofili și alții. Oamenii, folosindu-se de situația în care se află țara ne spurcă copiii și ființa”.

... „Se mai jeluie lumea că nu întotdeauna li se permite dreptul la întruniri, la manifestări. Păi da la nimeni acest drept nu este absolut. De fiecare dată administrația publică locală va ține cont ce vor ei să manifeste, ce vor să demonstreze. Unde, cum, locul, circumstanțele. **Așa cum bunăoară, văd că s-au mai răcorit pederăștii, homosexualii noștri. Ei stau să defileze în centrul capitalei, Piata Marelui Adunări Naționale. De la asta până la dezgolirea trupurilor lor obosite de mai multe chinuri sodomite, până la sexul, coitus public, nu e decât jumătate de pas.** Păi ce noi putem să permitem nebuniile ăstea? Noi ce nu avem copii? Ce-i cu chestia aceasta? Uitati-vă, cât sunt de obraznici, întrec toată măsura și încă pe noi ne fac nedemocrați, intoleranți, isterici și așa mai departe”.

... „Realitatea este alta, el a venit să-mpingă ca să treacă această lege de care s-a vorbit foarte mult. Și acolo, Dumnezeu cu dînșii cu aceste criterii mai multe. **Uite, ei vor cu toată insistența, să ne bage egalitate indiferent de orientarea sexuală. Și atunci, când le spui, cum poate să fie egal un om normal, care vrea familie, barbat, femeie după cum a așezat Dumnezeu lucrurile, să fie egal cu un pedofil de exemplu. Păi pentru pedofilie este răspundere, și ce dacă este răspundere? Când spui, indiferent de orientare, voi îi faceți pe toți egali. Ce sunteți nebuni?”**

La 19 septembrie 2011 reclamantul a adresat pîrîtului o cerere prealabilă prin care a cerut scuze publice la adresa comunității persoanelor LGBT pe care pîrîtul i-a numit “pederaști”, “pedofili”, “zoofili”, “necrofili”, cu “abateri psihopatologice”, că “ne spurcă copiii”. Reclamantul de asemenea a argumentat că astfel de declarații constituie discurs de ură și incitare la discriminare a persoanelor cu orientare homosexuală, ceea ce depășește limitele libertății de exprimare.

Conform art. 16 alin. 1) din Legea nr. 64, pîrîtul era obligat să examineze cererea prealabilă în termen de 5 zile de la primirea ei. Faptul primirii cererii prealabile de către pîrît și citirea ei de către acesta, este probată prin avizul de recomandare primit la 20 septembrie 2011.

Pînă în ziua depunerii cererii de chemare în judecată, pîrîtul nu a comunicat cu reclamantul să le aducă la cunoștință răspunsul în baza cererii prealabile. Reclamantul astfel, ajunge la concluzia, că chiar și după expirarea termenului de 5 zile oferit de lege, pîrîtul a refuzat examinarea cererii prealabile dîndu-i temei de a se adresa în judecată.

Reclamantul solicită emiterea unei încheieri de asigurare a acțiunii în temeiul art. 22 alin (3) lit a) Legea nr. 64 cu privire la libertatea de exprimare și art. 174, 175 alin (1) lit b) și alin (2), art. 177 CPC, cu obligarea pîrîtului de a se abține de la repetarea și răspîndirea publică a declarațiilor care fac obiect al acestei acțiuni pînă la adoptarea unei hotărîri definitive și revocabile pe fondul cauzei.

Conform art. 22 al Legii nr. 64 instanța poate aplica măsurile de asigurare a acțiunii la cererea reclamantului cînd acesta demonstrează că ar putea suporta prejudicii care nu ar putea fi compensate prin despăgubirile ulterioare și că măsura de asigurare a acțiunii depășește interesul public de a cunoaște această informație.

Reclamantul argumentează că dacă pîrîtul este lăsat să continue să răspîndească informație falsă despre homosexualitate și să susțină discursuri care incită la ură față de persoanele cu orientare homosexuală, atunci fără măsura de asigurare a acțiunii reclamantul este privat de eficiența acestui proces judiciar prin care încearcă să determine limitele libertății de exprimare, să-și apere onoarea și demnitatea, precum și să asigure respectul față de viața sa privată. Măsura de asigurare cerută de reclamant are doar un scop, să oprească pîrîtul de la discursuri de ură și incitare la discriminare prin repetarea declarațiilor reclamate în această cauză și să dea o șansă instanței să aprecieze toate probele și argumentele asigurînd realizarea dreptului la un proces echitabil și remediu efectiv. Prin măsura de asigurare vrem de asemenea să păstrăm eficiența acestui proces judiciar pentru reclamant care caută să-și apere drepturile printr-un mecanism legal, nu prin declarații în presă.

Prejudiciul adus de către pîrît este inestimabil pentru că pîrîtul continuă să facă uz de dreptul său la libertatea de exprimare distrugînd dreptul la egalitate și nediscriminare, la viața privată a persoanelor cu orientare homosexuală și la protecția onoarei și a demnității lor. Legea nr. 64 impune reglementări pentru a asigura echilibrul între aceste două drepturi, și cazul dat arată că fără adoptarea unei măsuri de asigurare a acțiunii, și anume prin obligarea pîrîtului de a se abține de la declarații publice la adresa reclamantului, în special de la declarații ce au referire directă la acest caz pînă o hotărîre judecătorească definitivă și irevocabilă nu va fi adoptată, încălcările sistematice a pîrîtului va

priva reclamantul de utilitatea remedului instituit prin Legea nr. 64, Conform Articolul 13 din Convenția Europeană de Drepturile Omului fiecare persoană are dreptul la remediu efectiv la nivel național. Acest drept, în interpretarea Curții, cere oferirea reclamantilor oportunitatea de a depune instanței judecătorești naționale o acțiune civilă în esența dreptului încălcat și de a se bucura de remedierea încălcării, dacă instanța decide în favoarea reclamantului. Prin remediu efectiv Curtea cere prevenirea încălcării deplînse/reclamate sau oprirea continuării încălcării (a se vedea cauza Kudla v Polonia hotărîrea din 2000, Krasuski v Polonia hotărîrea din 2005, Handyside v. Marea Britanie hotărîrea din 1976).

Aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii este reglementată atât de art. 22 alin (3) lit. a) cît și de art. 174, 174, 177 ale Codului de Procedură Civilă. Astfel, reclamantilor li se oferă posibilitatea de a solicita aplicarea măsurilor de asigurare în art. 174 CPC RM, care declară că "La cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar crea dificultăți judecătorești sau ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.". Art. 175 CPC alin (1) spune că "În vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept ... b) să interzică pîrîtului săvîrșirea unor anumite acte;" și alin (2) "Judecătorul sau instanța poate aplica, după caz, și alte măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174....", și prin prisma art. 177 CPC "...Privitor la asigurarea acțiunii, judecătorul sau instanța pronunță o încheiere".

Declarațiile pîrîtului, precum că homosexualitatea este o "abatere psihopatologică" și se egalează cu pedofilia, zoofilia, necrofilia, constituie discurs de ură și incitare la discriminare.

Pîritul a făcut declarații publice despre homosexualitate ca fiind "pederaști", "pedofili", "zoofili", "necrofili", cu "abateri psihopatologice", că "ne spurcă copiii".

Reclamantul afirmă că aceste declarații sînt defăimătoare pentru că nu corespund adevărului, contribuie la stigmatizarea persoanelor cu orientare homosexuală ca fiind persoane nedemne, și totodată constituie discurs de ură și incitare la discriminare.

Conform raportului Organizației Mondiale a Sănătății, orientarea homosexuală nu mai este considerată drept maladie. Orientarea homosexuală este exclusă din Clasificarea Internațională a Maladiilor, Revizia a X-a (CIM-10) de către Organizația Mondială a Sănătății (OMS) la 17 mai 1990 care a fost publicată în anul 1992. Orientarea homosexuală este recunoscută de către Oorganizația Mondială a Sănătății ca fiind una din cele trei orientări sexuale umane firești care sunt: bisexuală, heterosexuală și homosexuală. Psihologii, psihiatrii și alți specialiști ai sănătății mentale recunosc că homosexualitatea nu este o boală, maladie mentală sau o problemă emotivă. Cercetările științifice din ultimii 35 de ani au arătat că homosexualitatea nu este legată de maladiile mentale sau problemele sociale, emotive a unei persoanei (preluat din <http://www.apa.org/helpcenter/sexual-orientation.aspx>, și din <http://www.antidrug.health.am/rus/lib rus/ICD-10-rus.pdf>).

Abaterile și perversiunile sexuale, cum ar fi pedofilia, zoofilia sau necrofilia - nu sunt considerate ca opțiuni de orientare sexuală, conform definiției de orientare sexuală ca o atracție pentru un anumit sex. Pedofilia este maladie psihică și nu depinde de orientarea sexuală a persoanei. Persoanele cu orientare heterosexuală, după cum pretindeți că este pîritul, pot avea această maladie. Este nejustificată și iresponsabilă declarația, repetată de cîteva ori, în care pîritul egalează persoanele cu orientare homosexuală cu pedofilia, folosind și cuvinte injurioase "pederaști", "nebuni".

Sunt false și afirmațiile pîrîtului în care dînsul sugerează că comportamentul sexual s-ar transmite de la o persoană la alta prin influență sau modă. Odată în plus au observat, că deși pîritul pretinde a fi un analist, declarațiile sale publice, sînt neargumentate și nefondate științific, avînd ca scop răspîndirea urii și incitare la discriminarea persoanelor cu orientare homosexuală. Pîritul induce în eroare membrii societății moldovenești despre ceea ce înseamnă homosexualitate și despre inițiativele de drepturile omului pe care le sprijină, pe lîngă multe organizații obștești, și Centrul de Informații "GENDERDOC-M". Ca oricare altă organizație de drepturile omului, Centrul de Informații "GENDERDOC-M" susține și apără drepturile persoanelor cu orientare homosexuală, comunitatea LGBT.

Pentru că pîritul face declarații iresponsabile și incită la ură și discriminare, persoanele LGBT ajung să fie în continuare marginalizați, stigmatizați, refuzați în acces la servicii publice, angajare în

cîmpul muncii, servicii medicale ș.a. drepturi de care se bucură oricare altă persoană de orientare heterosexuală. Declarațiile nefondate a pîrîtului, răspîndite într-o perioadă de timp unde homofobia este pe larg răspîndită în societate, nu contribuie la rezolvarea probelelor cu care se confruntă persoanele LGBT, dimpotrivă reafirmă ideea că e bine să fie tratați ca "pedofili", "pederaști" și să se ducă discursuri de ură împotriva lor. Discursul pîrîtului adaugă la homofobia și dezinformarea societății, instigînd la ură față de persoanele LGBT, din care motiv i-a solicitat în cererea prealabilă scuze publice la adresa comunității persoanelor LGBT pe care pîrîtul i-a numit "pedraști", "pedofili", "zoofili", "necrofili", cu "abateri psihopatologice", că "ne spurcă copiii".

Reclamantul consideră că discursul de ură și incitarea la discriminarea persoanelor cu orientare homosexuală de către pîrît lezează onoarea și demnitatea persoanelor cu orientare homosexuală care fiind titulari de drepturi și libertăți garantate și protejate de Constituția Republicii Moldova și Convenția Europeană de Drepturile Omului, au dreptul la protecție împotriva defăimării și răspîndirii informației false.

Limitele libertății de exprimare

Libertatea de exprimare este un drept indispensabil al unei democrații, nefiind un drept absolut ci unul relativ, garantat de Articolul 10 al Convenției Europene de Drepturile Omului. Totodată libertatea de exprimare nu poate legaliza și justifica declarații rasiste, homofobe, antisemite, calomnia și defăimarea. Limitele libertății de exprimare au fost conturate în jurisprudența Convenției Europene de Drepturile Omului, prin corelarea Articolului 10 cu Articolul 17 din Convenția Europeană, care impune Statul să prevină persoanele sau grupurile de persoane cu scopuri extremiste sau totalitare, de a exploata în propriile interese principiile enunțate de drepturile omului. Astfel, spre exemplu, Comisia de Drepturile Omului în cauza *Kuhnen v Germania* (plîngerea nr. 12194/86, decizia din 12 Mai 1988), a găsit inadmisibilă plîngerea jurnalistului german depusă în baza Art. 10 al Convenției și a considerat că acuzația ce i-a fost adusă, și anume - tentativa de a restabili în forță Partidul Național Socialist, știut că avea caracter neo-națist, era justificată în apărarea drepturilor și a libertăților altor persoane din societate. Comisia a subliniat că Art. 17 din Convenția Europeană are drept scop prevenirea abuzului de drept în scopul distrugerii altor drepturi și libertăți garantate de Convenție. Ulterior în cauza *Norwood v. Marea Britanie* (plîngerea nr. 23131/03, decizia din 16.11.2004) Curtea Europeană a considerat că dl Norwood a depășit limitele libertății de exprimare cînd a afișat un poster de 60 cm x 38 cm pe fereastra casei sale, care conținea o fotografie a Turnurilor Gemene din New York în flăcări, însoțite de cuvintele "Britania fără Islam – Protejează Britanicii". Curtea Europeană a subliniat "...Un astfel de atac vehement și generalizat împotriva întregului grup religios, asociîndu-l cu grave acte de terorism, este incompatibil cu valorile enunțate și garantate de Convenție, în special, toleranță, pacea socială și nediscriminare. Afișarea posterului de către dl. Norwood în fereastra casei sale a constituit un act în sensul articolului 17 și deci nu se bucură de protecția Articolelor 10 și 14 al Convenției...".

În opinia reclamantului, declarațiile pîrîtului fiind evident bazate pe informație distorsionată și falsă, implică răspunderea pîrîtului ca persoană publică care deseori face declarații pentru presă și respectiv are o responsabilitate crescîndă în comparație cu ceilalți membri ai societății în exercitarea libertății de exprimare. Asta pentru că declarațiile pîrîtului pot servi temei pentru acțiuni de discriminare și ură, și cad sub incidența Articolului 17 al Convenției Europene care interzice unei persoane să abuzeze de drepturile sale distrugînd astfel drepturile celorlalți membri ai societății. Exercițarea dreptului la libertatea religiei și a opiniei nu poate duce ca consecință la discriminarea, marginalizarea și ură față de persoanele homosexuale. Indiferent de orientarea sexuală, o persoană rămîne a fi creștin, catolic, martor Iehova, baptist sau de orice altă confesiune religioasă. Și totuși, confesiunea religioasă împărtășită de orice persoană nu-i oferă dreptul acesteia să incite la discriminare, ură și intoleranță față de persoane de alte religii, altă rasă, altă limbă, altă orientare sexuală, pentru că acest lucru constituie abuz și este interzis prin prisma Articolului 17 al Convenției.

Sarcina Probatorie

Art.24 al Legii nr. 64 cu privire la libertatea de exprimare indică că reclamantul trebuie să dovedească că: 1) pîrîtul a răspîndit informația;

2) informația îl vizează și este defăimătoare;

3) informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă; 4) existența și cuantumul prejudiciului cauzat.

În prezenta cerere de chemare în judecată reclamantul a demonstrat prin probe clare, pertinente și concludente că pîritul a făcut declarații publice defăimătoare despre homosexualitate care nu corespund adevărului și a susținut un discurs de ură la conferința de presă ce a organizat-o la 15 septembrie 2011, incitînd la discriminarea persoanelor de orientare homosexuală.

Reclamantul a arătat și a probat indubitabil că discursul de ură a pîritului, îl privește la direct pe reclamant pentru că Centrul de Informații "GENDERDOC-M" este unica organizație membrii căreia sînt de orientare homosexuală și serviciile, activitățile organizației sînt îndreptate spre comunitatea LGBT.

Prejudiciul moral

Prin acțiunile sale pîritul în mod deschis incită la discriminare și ură față de persoanele cu orientare homosexuală, încurajînd societatea să manifeste intoleranță și pe alocuri agresiune. Acțiunile pîritului cauzează prejudiciu comunității LGBT în societatea moldovenească care în consecință se reflectă negativ asupra calității vieții persoanelor cu orientare homosexuală. Ei nu se pot bucura de aceleași drepturi de care se bucură pîritul, din simplul motiv că sînt etichetați "pederaști", "pedofili", "zoofili", "necrofili", cu "abateri psihopatologice", că "ne spurcă copiii".

Ca urmare a declarațiilor și acțiunilor pîritului, persoanele cu orientare homosexuală sînt tratate ca persoane inferioare, mai puțin demne decît pîritul. Ca rezultat, fiecare din ei îndură umilință continuă prin simplul fapt că sînt homosexuali, care sînt ridiculizați cu încurajarea activă din partea pîritului.

Reclamantul are dreptul la repararea prejudiciul moral cauzat prin discursul de ură, intoleranța, incitarea la discriminare și pentru rîspîndirea informației false de către pîrit, pentru că au fost ofenșați pe motiv al orientării sale sexuale și pentru că aceste declarație îi face țintă pentru ură și discriminare a membrilor Centrului de Informații GENDERDOC-M. Reclamantul apreciază prejudiciul moral cauzat de pîrit în sumă de 60,000 (șaizeci mii) lei.

Încasarea cheltuielilor de judecată de la pîrit

Odată ce pîritul a refuzat categoric soluționarea amiabilă extrajudiciară a litigiului (*ignorînd cererea prealabilă*), reclamantul a fost impus să suporte cheltuieli de judecată. În baza art. 90, 94 alin (1), 96 din Codul de Procedură Civilă reclamantul solicită obligarea pîritului la compensarea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică în sumă de 6,000 lei (șase mii lei), taxa de stat în sumă de 200 lei (două sute) și eventualele cheltuieli de judecată pentru înștiințarea și chemarea martorilor și a pîritului dacă va ignora citațiile judecătorești.

În cadrul examinării cauzei avocatul reclamantului a susținut acțiunea integral, prezentînd suplimentar probe, conform cererii, f.d.38, f.d. 39-103, ce confirmă cheltuielile de executare și caracterizează personalitatea pîritului.

Pîritul în țedința de judecată nemotivat nu s-a prezentat, fiind de mai multe ori citat, fapt ce se confirmă prin avizurile de recepție a scrisorilor recomandate, f.d.35 și f.d.37, fapt pentru care instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia conform prevederilor art. 206 alin3 CPC RM.

Audiînd explicațiile reprezentantului reclamantului și studiînd materialele pricinii, apreciînd cerințele în raport cu probele prezentate, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea reclamantului întemeiată urmînd a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

Raportînd speța în litigiu la normele legale, instanța precizează următoarele: Conform prevederilor art.117 alin.1 CPC, probe în pricinii civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe pentru justa soluționare a pricinii.

Potrivit art.118 alin.1 CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temelie al pretențiilor și obiecțiilor sale.

În conformitate cu art.239 CPC, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Conform art.121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cazului.

Instanța judecătorească conform art.130 CPC apreciază probele după intima convingere bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în

ansamblu și interconexiunea lor călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

În cadrul examinării dosarului s-au stabilit următoarele:

În cadrul conferinței de presă susținută de pîrît la 15 septembrie 2011 intitulată „Cerințe și recomandări antistatale și antinaționale ai unor experți din Uniunea Europeană și ONU”, pîrîtul Anatol Plugaru, a declarat:

... „În ultimul timp din răsputeri, așa numiții parteneri ai noștri din afara granițelor ne impun să implementăm și să introducem în lege noțiuni de egalare în drepturi, egalitatea cetățenilor indiferent de mai multe criterii, dar în primul rînd de orientarea sexuală. **Astfel egalînd un om de orientare normală cu altul cu diferite abateri psihopatologice cum ar fi zoofilia, necrofilia, și așa mai departe, nemaivorbind de pedofili și alții. Oamenii, folosindu-se de situația în care se află țara ne spurcă copiii și fînța**”.

... „Se mai jeluie lumea că nu întotdeauna li se permite dreptul la întruniri, la manifestări. Păi da la nimeni acest drept nu este absolut. De fiecare dată administrația publică locală va ține cont ce vor ei să manifeste, ce vor să demonstreze. Unde, cum, locul, circumstanțele. **Așa cum bunăoară, văd că s-au mai răcorit pederăștii, homosexualii noștri. Ei stau să defileze în centrul capitalei, Piata Marei Adunări Naționale. De la asta pînă la dezgolirea trupurilor lor obosite de mai multe chinuri sodomite, pînă la sexul, coitus public, nu e decât jumătate de pas.** Păi ce noi putem să permitem nebuniile ăstea? Noi ce nu avem copii? Ce-i cu chestia aceasta? Uitati-vă, cît sunt de obraznici, întrec toată măsura și încă pe noi ne fac nedemocrați, intoleranți, isterici și așa mai departe”.

... „Realitatea este alta, el a venit să-mpingă ca să treacă această lege de care s-a vorbit foarte mult. Si acolo, Dumnezeu cu dînșii cu aceste criterii mai multe. **Uite, ei vor cu toată insistența, să ne bage egalitate indiferent de orientarea sexuală. Și atunci, cînd le spui, cum poate să fie egal un om normal, care vrea familie, barbat, femeie după cum a așezat Dumnezeu lucrurile, să fie egal cu un pedofil de exemplu. Păi pentru pedofilie este răspundere, și ce dacă este răspundere? Cînd spui, indiferent de orientare, voi îi faceți pe toți egali. Ce sunteți nebuni?**”

La 19 septembrie 2011 reclamantul a adresat pîrîtului o cerere prealabilă prin care a cerut scuze publice la adresa comunității persoanelor LGBT pe care pîrîtul i-a numit „pederaști”, „pedofili”, „zoofili”, „necrofili”, cu „abateri psihopatologice”, că „ne spurcă copiii”.

Reclamantul de asemenea a argumentat că astfel de declarații constituie discurs de ură și incitare la discriminare a persoanelor cu orientare homosexuală, ceea ce depășește limitele libertății de exprimare.

Conform art. 16 alin. 1) din Legea nr. 64, pîrîtul era obligat să examineze cererea prealabilă în termen de 5 zile de la primirea ei. Faptul primirii cererii prelabile de către pîrît și citirea ei de către acesta, este probată prin avizul de recomandare primit la 20 septembrie 2011, f.d.13..

Pînă în ziua depunerii cererii de chemare în judecată, pîrîtul nu a comunicat cu reclamantul să le aducă la cunoștință răspunsul în baza cererii prelabile. Reclamantul astfel, ajunge la concluzia, că chiar și după expirarea termenului de 5 zile oferit de lege, pîrîtul a refuzat examinarea cererii prelabile dîndu-i temei de a se adresa în judecată.

Reclamantul a solicitat emiterea unei încheieri de asigurare a acțiunii în temeiul art. 22 alin. 3) lit a) din Legea nr. 64, cu privire la libertatea de exprimare și art. 174, 175 alin (1) lit b) și alin (2), art. 177 CPC, cu obligarea pîrîtului de a se abține de la repetarea și răspîndirea publică a declarațiilor care fac obiect al acestei acțiunii pînă la adoptarea unei hotărîri definitive și revocabile pe fondul cauzei.

Prin încheierea instanței din 07.11.2011, sa admis parțial cererea reclamantului Centrul de Informații GENDERDOC-M expusă în punctul 2 al cererii de chemare în judecată cu privire la asigurarea acțiunii, fiind interzis pîrîtului Anatol Plugaru, să răspîndească și să comenteze public declarațiile contestate în cererea de chemare în judecată la punctul 3, pînă la examinarea în fond a prezentei cauze civile și pronunțarea unei hotărîri judecătorești, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Centrul de Informații GENDERDOC-M, împotriva lui Anatol Plugaru, cu privire la libertatea de exprimare, încheiere care nu a fost contestată de către pîrît, fiind informat de aceasta în cadrul executării ei de către executorul judecătoresc Roman Talmaci.

Deși Legea nr. 121 din 25.05.2012, privind asigurarea egalității intră în vigoare abia la 1 ianuarie 2013, aceasta a fost votată de Parlamentul R. Moldova cu scopul de a combate și a preveni discriminarea în toate sferile din viața omului. Legea în mod expres definește *instigare la discriminare* ca fiind "orice comportament prin care o persoană aplică presiuni sau afișează o conduită intenționată în scopul discriminării unei terțe persoane pe baza criteriilor stipulate de prezenta lege". Potrivit Legii nr. 64 din 23.04.2010, privind libertatea de exprimare care definește *discursul care incită la ură* ca fiind "orice formă de exprimare care provoacă, propagă, promovează sau justifică ura rasială, xenofobia, antisemitismul sau alte forme de ură fondate pe intoleranță".

Deși „orientarea sexuală” nu este prevăzută în mod expres în lista criteriilor interzise de discriminare enumerate în Art. 1 alin. 1) din Legea nr. 121, legislatorul lasă lista deschisă indicând și termenul "sau orice alt criteriu similar", ceea ce permite instanței de judecată să extindă lista criteriilor pentru situațiile neprevăzute de lege. CEDO a recunoscut într-un șir de cauze că "*orientarea sexuală*" este un criteriu interzis de discriminare: cauza *GENDERDOC-M v Moldova* (plîngerea 9106/06 hotărîrea din 12.06.2012), cauza *Schalk and Kopf c Austria* (plîngerea nr. 30141/04, hotărîrea din 24 iunie 2010), cauza *E.B. c Franța* (plîngerea nr. 43546/02 hotărîrea din 22 ianuarie 2008) și multe altele.

Luînd la bază Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 17 din 19.06.2000, unde în pct. 1 se indică "din prevederile Constituției Republicii Moldova (art.4 alin 2) precum și din hotărîrea Curții Constituționale nr. 55 din 14.10.1999, rezultă că CEDO constituie parte integrantă a sistemului legal intern și respectiv urmează a fi aplicată direct ca oricare altă lege a RM cu deosebirea că CEDO are prioritate față de restul legilor interne care îi contravin", reclamantul se bazează pe jurisprudența Curții Europene în domeniul interzicerii discriminării pe criteriul orientării sexuale și determinarea limitelor libertății de exprimare a persoanelor publice pentru a demonstra că declarațiile pîrîtului constituie discurs de ură și instigare la discriminare față de persoanele cu orientare homosexuală în speranța de a obține remedierea încălcării reclamate în fața acestei instanțe de judecată.

Reclamantul s-a adresat în instanța de judecată pentru că, pîrîtul A. Plugaru la 15 septembrie 2011, a organizat o conferință de presă intitulată "**Cerințele și recomandările antistatale și antinaționale ai unor experți din Uniunea Europeană și ONU**". În cadrul acestei conferințe dînsul a făcut declarații ofensatoare la adresa persoanelor cu orientare homosexuală, acestea fiind indicate în pct.3 al acțiunii. Reclamantul în mod special se simte ofensat de faptul că pîrîtul a declarat că persoanele cu orientare homosexuală "nu sînt normali", sînt cu "abateri psihopatologice", i-a egalat cu "pedofili", "spurcă copiii și ființa"...

Necătfînd la faptul că la cererea reclamantului, instanța a adoptat încheierea de asigurare a acțiunii pe 07.11.2011, pîrîtul a continuat să repete în public declarații care fac obiect al acestui litigiu. La 22.02.2012 a făcut Coaliție anti-gay și public la conferința de presă a declarat "din punctul meu de vedere este tulburare, o abatere psihică, din punctul meu de vedere sînt oameni bolnavi", "acești oameni sînt predispuși spre trădare".

Reclamantul, fiind asociație obștească care prins Statut apără drepturile și interesele legitime a persoanelor de orientare homosexuală, dintotdeauna a susținut exercitarea dreptului la libertatea de exprimare, care în dreptul internațional de drepturile omului se cataloghează ca fiind un drept fundamental dar relativ, pentru că libertatea de exprimare nu poate legaliza și justifica declarații rasiste, homofobe, antisemite, calomnia și defăimarea. Limitele libertății de exprimare sînt expuse inclusiv în art. 32 al Constituției, unde la alin. 3) se indică că "Sînt interzise și pedepsite prin lege ... îndemnul la ură... , incitarea la discriminare, ...".

Această prevede a fost conturată și în jurisprudența Convenției Europene de Drepturile Omului, prin corelarea Articolului 10 alin. 2) cu Articolul 17 din Convenția Europeană, care impune Statul să prevină persoanele sau grupurile de persoane cu scopuri extremiste sau totalitare, de a exploata în propriile interese principiile enunțate de drepturile omului. Spre exemplu, în cauza *Vejdeland și Alții c. Suediei* (plîngerea nr. 18.13/07, hotărîrea din 09.02.2012) reclamantii au pretins încălcarea libertății de exprimare pentru că au primit doi ani privațiune de libertate condiționat pentru răspîndirea buchetelor cu declarații ofensatoare la adresa persoanelor cu orientare homosexuală. În bucate, printre altele se punea că homosexualitatea este "un comportament sexual deviant" cu "efect

distructiv asupra esenței societății". CEDO a calificat aceste afirmații ca fiind *serioase și stereotipizante chiar dacă nu sînt o chemare directă la acțiuni de ură și violență*. CEDO a subliniat că discriminarea pe criteriul orientării sexuale este o încălcare la fel de serioasă ca și discriminarea pe criteriul de rasă, origine sau culoare. CEDO nu a găsit încălcarea libertății de exprimare a reclamantilor prin sentința ce au primit-o, dimpotrivă, a apreciat acțiunilor Guvernului Suedez ca fiind proporționale dintre libertatea unui individ de a-și expune opinia asupra unui subiect și libertatea altui individ de a nu fi ofensat și discriminat prin modul în care această opinie este exprimată.

Reclamantul afirmă că cazul său este analogic cu cel examinat de CEDO contra Suediei, deși în cazul dat sîntem în prezența unui litigiu civil. Mai grav este și faptul că pîrîtul Anatol Plugaru a mai fost găsit responsabil și de declarații rasiste față de grupul etnic Romi, prin hotărîrea judecătorecii Rîșcani, mun.Chișinău din 28.12.2011, rămasă în vigoare.

Astfel, reieșind din multiplele declarații ale pîrîtului, consideră că acestea constituie instigare la discriminare și discurs care incită la ură față de persoanele cu orientare homosexuală.

Instanța consideră important să sublinieze că, în cauza *Erbakan v Turcia* CEDO s-a expus că margina de apreciere a Statului, în a decide care din discursuri sînt sau nu cuprinse de libertatea de exprimare, se îngustează cînd autorul declarațiilor contraversate este un politician. "*Combaterea oricăror forme de intoleranță este parte integrantă a protecției drepturilor omului*" de aceea "*este de o importanță majoră pentru politicieni de a se abține de la răspîndirea declarațiilor cu potențial de a provoca, propaga, promova sau justifica orice formă de intoleranță*".

Această concluzie a Curții a fost ulterior reafirmată în Declarația Comisiei Europene împotriva Rasismului și a Intoleranței, privind folosirea elementelor rasiste, anti-semite și xenofobe în discursurile politice, unde se condamnă folosirea unor astfel de expresii în discursurile politicienilor. Potrivit Legii nr. 39 privind statutul deputatului în parlament, doar persoana cu statut de deputat și doar pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, nu poate fi supus răspunderii pentru depășirea libertății de exprimare. Pîrîtul, la momentul răspîndirii declarațiilor ce fac obiect al acestui litigiu, nu avea statut de deputat, deși opiniile sale se referea în mod special la proiectul Legii nr. 121, privind asigurarea egalității pe atunci discutat în parlament.

Instanța de judecată consideră că pîrîtul, care se poziționează ca persoană publică, prin propriul exemplu încurajează și legitimează folosirea unui limbaj ofensator față de persoanele cu orientare homosexuală fapt care la rîndul său duce la ostilitate și discriminare în privința lor. Pîrîtul intenționat a făcut și continuă să facă referire la homosexuali ca fiind "*nenormali*", "*bolnavi*", "*pedofili*", pentru a ofensa și să clar de înțeles că îi consideră pe homosexuali ca fiind un grup social inferior.

Astfel de declarații homofobe exprimate de o persoană publică cum este pîrîtul, constituie discurs de ură și instigare la discriminare față de homosexuali. O dovadă a acestui fapt este și reportajul de la Jurnal TV, f.d.101, unde în rezultatul unui discurs anti-gay la Budești pe 09.04.2012, ignorînd încheierea de asigurare a acțiunii din 07.11.2011, A. Plugaru a dezbinat oamenii din sală în două tabere instigînd la ură.

Conform art. 7 și art. 24 al Legii nr. 64 din 23.04.2010, cu privire la libertatea de exprimare, reclamantul trebuie să dovedească că: informația îi vizează și este defăimătoare; pîrîtul a răspîndit informația; existența și cuantumul prejudiciului cauzat.

În cele de mai sus și prin înscrisurile prezentate la dosar, reclamantii au arătat că: - declarațiile indicate în pct. 3 al acțiunii, și apoi repetate pe 22.02.2012 cu încălcarea încheierii de asigurare a acțiunii, a fost rostită de nimeni altul decît de către pîrîtul; - declarațiile îl vizează pe reclamant pentru că beneficiarii și membrii săi sînt persoane de orientare homosexuală, iar sarcina de a proba că declarațiile homofobe nu se referă la homosexuali îi revine pîrîtului în baza art. 24 alin(2) din Legea nr. 64; - declarațiile sînt defăimătoare pentru că răspîndesc informație falsă despre homosexuali ca fiind "*cu abateri psihopatologice*", "*nenormali*", "*bolnavi*", "*pedofili*" bazată în exclusivitate pe prejudecăți și ură, iar sarcina de a proba că declarațiile în cauză nu constituie discurs care incită la ură și nu e instigare la discriminare îi revine pîrîtului; - răspîndirea prejudecăților și a urii față de persoanele cu orientare homosexuală de o persoană publică cum este pîrîtul, constituie instigare la discriminare și discurs de ură interzise prin Constituția Republicii Moldova și art. 17 al Convenției

Europene de Drepturile Omului, art. 1 și 3 al Legii nr. 64 cu privire la libertatea de exprimare și art. 1, 8 al Legii nr. 121 privind asigurarea egalității.

Prin acțiunile sale pîrîtul în mod deschis instigă la discriminare și ură față de persoanele cu orientare homosexuală, încurajînd atitudini de intoleranță și pe alocuri agresiune în societate. Acțiunile pîrîtului cauzează prejudiciu comunității LGBT în societatea moldovenească care în consecință se reflectă negativ asupra calității vieții persoanelor cu orientare homosexuală. Ei nu se pot bucura de aceleași drepturi de care se bucură pîrîtul, din simplul motiv că sînt etichetați "pederaști", "pedofili", "zoofili", "necrofili", cu "abateri psihopatologice", că "ne spurcă copiii", "bolnavi", "anormali" ș.a. ca urmare a declarațiilor pîrîtului, persoanele cu orientare homosexuală sînt tratate ca persoane inferioare, mai puțin demne decît pîrîtul. Ca rezultat, fiecare din membrul organizației îndură umilința continuă prin simplul fapt că sînt homosexuali, care sînt ridiculizați cu încurajarea activă din partea pîrîtului.

Reclamantul are dreptul la repararea prejudiciului moral cauzat prin discursul de ură, intoleranță și instigare la discriminare cu răspîndirea informației false despre homosexualitate, pentru că membrii săi au fost ofențați pe motiv al orientării sale sexuale și pentru că aceste declarații îi face țintă pentru ură și discriminare. Reclamantul apreciază prejudiciul moral cauzat de pîrît în sumă de 60 000 lei.

Cuantumul prejudiciului moral nu se probează ci se estimează, de aceea reclamantul l-a estimat în lumina jurisprudenței Curții Europene de Drepturile Omului care în paragraful 24 al hotărîrii din 20 iulie 2010 în **cauza Ciorap v. Moldova (no.2)** a indicat că "*cuantumul despăgubirilor morale oferite de instanțele naționale trebuie să ofere satisfacție echitabilă în limitele oferite de Curte în cauze similare...*". În **cauza GENDERDOC-M v. Moldova** hotărîrea din 12 iunie 2012, Curtea a oferit reclamantului 7250 Euro pentru discriminarea în baza orientării sexuale în exercitarea dreptului la libertatea de întruniri, ceea ce e aproximativ 110000 lei. În această cauză însă, țînînd cont de faptul că pîrîtul este persoană fizică, reclamantul solicită doar 60000 lei care deși este mult mai puțin decît suma ce ar oferi Curtea Europeană, în opinia sa, suma dată este pentru reclamant echitabilă.

Odată ce pîrîtul a refuzat categoric soluționarea amiabilă extrajudiciară a litigiului, reclamantul a fost impus să suporte cheltuieli de judecată pentru asistență juridică și pentru executarea încheierii de asigurare a acțiunii din 07.11.11, încălcată de pîrît cel puțin de două ori.

În baza art. 90, 94 alin. 1), 96 din Codul de Procedură Civilă pîrîtul urmează să compenseze reclamsantului cheltuielile de judecată pentru asistența juridică în sumă de 6000 lei (șase mii lei) ce se confirmă prin factura fiscală, f.d.14, taxa de stat în sumă de 200 lei (două sute lei), f.d.1 și 2115 lei (două mii o sută cincisprezece lei) cu titlu de cheltuieli de executare a actelor judecătorești, adică executarea încheierii din 07.11.11, f.d.103. În total, 8 315 lei (opt mii trei sute cincisprezece lei).

Potrivit art.180 alin.1 CPC RM, Măsura anterioară de asigurare a acțiunii poate fi anulată din oficiu sau la cererea pîrîtului de către judecătorul sau instanța care a ordonat măsura de asigurare ori de judecătorul sau instanța în a căror procedură se află pricina.

În baza celor expuse, conform art. art. 238, 239, 242. CPC RM, instanța de judecată -

HOTĂRĂȘTE :

Se admite acțiunea reclamantului.

Se recunosc declarațiile pîrîtului despre homosexualitate:

- "*Astfel egalînd un om de orientare normală cu altul cu diferite abateri psihopatologice cum ar fi zoofilia, necrofilia, și așa mai departe, nemaivorbind de pedofili și alții. Oamenii, folosindu-se de situația în care se află țara ne spurcă copiii și ființa*";

- "*Așa cum bunăoară, văd că s-au mai răcorit pederăștii, homosexualii noștri. Ei stau să defileze în centrul capitalei, Piața Marelui Adunări Naționale. De la asta pînă la dezgolirea trupurilor lor obosite de mai multe chimuri sodomite, pînă la sexul, coitus public, nu e decît jumătate de pas*";

- "*Uite, ei vor cu toată insistența, să ne bage egalitate indiferent de orientarea sexuală. Și atunci, cînd le spui, cum poate să fie egal un om normal, care vrea familie, barbat, femeie după cum a așezat Dumnezeu lucrurile, să fie egal cu un pedofil de exemplu. Păi pentru pedofilie este răspundere,*

și ce dacă este răspundere? Când spui, indiferent de orientare, voi fi faceți pe toți egali. Ce sunteți nebuni ?”, ca ca fiind discurs de ură și incitare la discriminare a persoanelor cu orientare homosexuală.

Se obligarea pîrîtului Anatol Plugaru să aducă scuze publice reclamantului - Centrul de informații Genderdoc-M, pentru discursul de ură și incitarea la discriminarea persoanelor cu orientare homosexuală, precum și pentru răspîndirea informațiilor false.

A se încasarea de la pîrîtul Anatol Plugaru în beneficiul reclamantului - Centrul de informații Genderdoc-M suma de 60.000 (șasezeci mii) lei RM, cu titlu de prejudiciu moral pentru ofensa adusă de pîrît prin discursul de ură și incitare la discriminare.

A se încasarea de la pîrîtul Anatol Plugaru în beneficiul reclamantului cheltuielile de judecată în sumă de 8315 lei (opt mii trei sute cincisprezece lei).

Măsura de asigurare a acțiunii, aplicată prin încheierea instanței din 07.11.2011 - *„interzicerea pîrîtului Anatol Plugaru, să răspîndească și să comenteze public declarațiile contestate în cererea de chemare în judecată la punctul 3, pînă la examinarea în fond a prezentei cauze civile și pronunțarea unei hotărîri judecătorești, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Centrul de Informații GENDERDOC-M, împotriva lui Anatol Plugaru, cu privire la libertatea de exprimare”, se anulează.*

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 20 zile de la comunicare, prin intermediul Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău.

Judecător

Gh.V. Birnaz